

A Fővárosi Ítéltábla Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Buzás Gábor ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen öröklési szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. november 20. napján meghozott 27.P.22.447/2011/16. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja.

A felperes fizetési kötelezettségét 303.000 (Háromszázháromezer) forintra és ennek az elsőfokú ítélet szerinti kamatára leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 381.000 (Háromszáznyolcvanezer) forint perköltséget.

A le nem rótt elsőfokú eljárási illetékből a felperes fizetési kötelezettségét 19.200 (Tizenkilencezer-kétszáz) forintra leszállítja, az alperesét 460.800 (Négyszázhatvanezer-nyolcszáz) forintra felemeli.
Az ítélet egyéb fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 (Hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A felperest 24.320 (Huszonnégyezer-háromszázhusz) forint az alperest 51.680 (Ötvenegyezer-hatszáznyolcvan) forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi az állam javára a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A **b.-i R.** utca 25. szám alatti ingatlan 2/4 arányban a felperes, további személyenkénti ? arányban a felperes unokáinak tulajdonában áll. A felperes mint örökhagyó az alperessel mint eltartóval öröklési szerződést kötött. A szerződésben az alperes vállalta, hogy a felperest élete végéig eltartja, gondozza, gyógyíttatja, ápolja és illő módon eltemetteti. A tartás keretében az örökhagyó részére igénye szerint napi étkezést biztosít, ellátja a szükséges házi, ház körüli és kerti munkákat. A tartási szolgáltatások havi értékét 10.000 forintban állapították meg. Az alperes által vállalt szolgáltatások fejében a felperes halála esetére akként rendelkezett, hogy a perbeli ingatlan 2/4 tulajdoni hányadát az alperes örökölje.

A felperes keresetében elsődlegesen a felek között 2002. április 11. napján megkötött és ügyvéd által ellenjegyzett szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte a Ptk. 656. §-a szerint alkalmazandó 629. § (1) bekezdése

alapján, és az alperes javára az öröklési jog biztosítására bejegyzett elidegenítési- és terhelési tilalom törlését. A teljesített szolgáltatások ellenértékeként 60.000 forint megfizetését vállalta. Másodlagos kereseti kérelmében kérte az öröklési szerződés megszüntetését a Ptk. 658. § (1) bekezdésére és az 589. § (2) bekezdésére hivatkozással. Indokai szerint az alperes a szerződésben vállalt kötelezettségét lényegében nem teljesítette.

Az alperes a szerződés érvénytelenségének megállapítása, illetve a szerződés megszüntetése iránti kereseti kérelem teljesítését nem ellenezte, állította, hogy tartási kötelezettségét havi 25.000 forint mértékben teljesítette. Kérte ezért a felperes kötelezését az általa nyújtott szolgáltatások ellenértékeként összesen 2.700.000 forint, és ennek 2006 júniusától számított kamatai megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes és az alperes között 2002. április 11. napján létrejött öröklési szerződés érvénytelen, a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánította. A felperes 1.010.000 forint és ennek 2006. október 15. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte.

Az illetékes földhivatal megkeresésével elrendelte az alperes javára az ingatlanra bejegyzett elidegenítési- és terhelési tilalom törlését. Az alperest ennek tűrésére kötelezte. További rendelkezésével a feleket személyenként 480.000 forint illeték megfizetésére kötelezte azzal, hogy meghaladó költségeiket maguk viselik.

Indoklásában a Ptk. 656. §-a, a 629. § (1) bekezdés b) pontjának, a 237. § (1) és (2) bekezdésének, továbbá az érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény (továbbiakban: PK vélemény) felhívásával részletesen indokolta az öröklési szerződés érvénytelenségére és hatályossá nyilvánítására vonatkozó döntését.

Megállapította, hogy az alperes a tartási kötelezettségét teljesítette, ezt igazolja, hogy a felperes a szerződéskötést követően 2010. év végéig az alperest teljesítésre nem szólította fel. Az azonban nem volt megállapítható, hogy az alperes a szerződéses kötelezettségén felül nyújtott volna tartási szolgáltatást a felperes részére. Erre tekintettel a teljesített tartási szolgáltatás ellenértékét a szerződés szerinti havi 10.000 forintban határozta meg. A felek egyező előadása, és a tanúvallomások alapján megállapította, hogy az alperes a szolgáltatását 2010 szeptemberéig teljesítette, ezért a szerződés megkötésétől 2010 szeptemberéig eltelt 101 hónapra járó 1.010.000 forint megfizetésére kötelezte a felperest.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amiben annak részbeni megváltoztatását, és az őt terhelő marasztalási összeg 60.000 forintra leszállítását, és az alperes kötelezését kérte a perrel felmerült költségeinek megfizetésére.

Indokai szerint az elsőfokú bíróság a tartási szolgáltatások teljesítése körében téves következtetésre jutott. Hangsúlyozta, hogy az alperes jóformán semmit nem teljesített a szerződésben vállalt kötelezettségeiből. Az a körülmény, hogy a szerződéskötést követő több év elteltével indította meg a pert, még nem igazolja az alperes teljesítését. Az egészségi állapota csak az utóbbi években romlott meg, ekkor szorult volna az alperes segítségére, aki ettől elzárkózott. Hosszú ideig bízott az alperesben, a vitát békés úton kívánta rendezni. Az alperes azonban támadólag lépett fel vele szemben, több alkalommal zaklatta.

T.Á.-né és **M.J.-né** tanúvallomása bizonyította, hogy az alperes nem teljesítette a szerződésben vállalt kötelezettségét. Ezek a tanúvallomások és a csatolt postai igazolás az alperes szavahihetőségét megkérdőjelezi, és az is nyilvánvaló, hogy az alperes támogatása esetén nem kérte volna a szerződés felbontását.

Az egészségi állapotának romlásával az alperes nem foglalkozott, nem vitte orvoshoz, kontrollra.

Kétségtelen, hogy az ilyen jellegű szerződések esetében elsődlegesen a családtagok ismerik a körülményeket, de az is vitathatatlan, hogy a per tárgyára tekintettel az alperes családtagjai közvetlenül érdekeltek, ezért tőlük elfogulatlan, tárgyilagossá válni nem várható.

A felperes a 2013. december 18. napján előterjesztett fellebbezés kiegészítése elnevezésű beadványában a fellebbezését módosította, és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, valamint az alperes kötelezését kérte a perrel felmerült költségeinek megfizetésére. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet részbeli megváltoztatására, és a felperes által fizetendő marasztalási összeg 60.000 forintba leszállítására irányult. A másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat 80.000 forint + áfa összegben jelölte meg.

Indokai szerint a peradatokból nem állapítható meg, hogy az alperes az öröklési szerződésben vállalt szolgáltatásokat teljes körűen teljesítette. A szerződés rögzíti az alperes által vállalt szolgáltatásokat, a teljesítésére azonban nyilatkozatot nem tett. A Pp. 167. § (1) bekezdésére figyelemmel a perben nem áll rendelkezésre olyan alperesi állítás, amelyhez képest a tanúk vallomása értékelhető lehetne. Hivatkozott az alperes házastársának vallomására, ami több ponton sem támasztotta alá az alperes állításait a szerződés teljesítésével kapcsolatban, ellenben **T.Á.-né** és **M.J.-né** cáfolták az alperes előadását. Az alperes lányának pedig szintén nem lehettek közvetlen tapasztalati a szerződés teljesítéséről, ugyanis ő - saját állítása szerint is - 2006-ig csak havonta, kéthavonta látogatta a felperest, ezt követően pedig még ritkábban. Az elsőfokú bíróság nem értékelte az alperes által indítványozott tanúk és a többi tanú vallomásai közötti ellentmondásokat.

A PK vélemény 6. és 8. pontjában kifejtett szempontokra hivatkozással nincs akadálya annak, hogy a bíróság a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint ítélje meg az érvénytelenség jogkövetkezményeit. A Ptk. 362. §-a és a 361. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések kizárják a személyes jellegű, életfenntartásra szánt, természetüknél fogva utólag meg nem jelölt szolgáltatások vagy azok ellenértékének visszatérítését. Emellett a határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítás esetén a pénzbeli megtérítés feltétele, hogy az egyik fél által nyújtott szolgáltatással szemben a másik fél részéről teljesített ellenszolgáltatás nem állapítható meg. A felperes az öröklési szerződésben vállalt kötelezettségeinek teljes körűen eleget tett, az ingatlanba más személyt nem fogadott be és tartózkodott annak hasznosításától. A szerződés 6. pontjában jelentős értékű kötelezettséget vállalt és teljesített, mert az alperest örökössé nevezte és biztosította az alperes javára az ingatlan tekintetében az elidegenítési- és terhelési tilalmat. Nincs tehát olyan alperesi szolgáltatás, amellyel szemben a felperes részéről lenne teljesítetlen kötelezettség.

A PK vélemény 2. pontjában foglalt iránymutatás szerint a semmisségre való határidő nélküli hivatkozás csak az érvénytelenség általános jogkövetkezményének érvényesülésére vonatkozik, nem jelenti az elszámolási igények érvényesíthetőségének határidő-nélküliségét. Az alperes az elszámolási igényét csak a 2011. november 22. napján tartott tárgyaláson terjesztette elő, ezért 2002 áprilisa és 2006 novembere közötti 80 hónapra vonatkozó 800.000 forint pénzzolgáltatásra irányuló kötelmi igénye a Ptk. 324. § (1) bekezdése alapján elévült.

Az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 10. pontjára utalással kifejtette, hogy nem bizonyított az alperes a szerződésben vállalt kötelezettségeit teljes körűen teljesítette, másrészt a felperes is vállalt és teljesített kötelezettségeket, ezért az esetleges elszámolás körében kamat fizetésére nem kötelezhető. Emellett az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása körében a kamat alapja az, hogy a fél jogalap nélkül használja a másik fél szolgáltatását. Az adott esetben

a szolgáltatások személyes jellege, a létfenntartást szolgáló célja miatt fogalmilag kizárt, hogy olyan szolgáltatás került a felperes birtokába, amelyeknek a hasznait szedhette volna. Erre tekintettel az elszámolás körében kamat nem alkalmazható.

A perköltség megosztása a felek között nem indokolt, mert a felperes a per főtárgya, az öröklési szerződés érvénytelensége tekintetében pernyertesnek minősül. Az elszámolási igény körében pedig az elsőfokú bíróság az alperes által követelt összeg 1/3-át ítélte meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés kiegészítésének elutasítását, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Indokai szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felek öröklési szerződése érvénytelen, és helyes döntéssel nyilvánította hatályossá az alakilag érvénytelen szerződést a jogerős határozat hozataláig terjedő időre. Az eredeti állapot nem állítható helyre, és a szerződés sem tehető érvényessé, ezért a felek viszonya csak a jövőre nézve rendezhető. Az elsőfokú bíróság a hatályossá nyilvánításnál vizsgálta, hogy a felek a szerződés alapján kötelezettségeiket teljesítették-e, és maradt-e ellenszolgáltatás nélkül nyújtott szolgáltatás. A peradatok igazolják, hogy az alperes a tartási kötelezettségét teljesítette, a felperes azonban ellenszolgáltatást nem nyújtott. A felperes által indítványozott tanúk a tartás teljesítéséről közvetlen ismeretekkel nem rendelkeztek.

A fellebbezés kiegészítése a Pp. 237. § (3) bekezdésébe ütközik. Ennek megengedése esetén az alperes el lenne zárva a csatlakozó fellebbezés előterjesztésétől, amely súlyosan sértené a felek egyenjogúságának elvét. Az öröklési szerződés érvénytelensége a bíróság által nem orvosolható, azonban a szerződés teljesítése közel 10 éven át megvalósult. A szerződésből származó alapkötelem az alperes részéről a tartás, míg a felperes részéről halála esetére a szerződésben meghatározott ingatlan tulajdonjogának az alperesre történő átruházása. Az alperes nem vitatta, hogy a szerződés a jövőre nézve megszüntethető a felek közötti elszámolással. A szerződés alapján az alperes a szolgáltatás teljesítésére az örökhagyó igénye szerint „illetve szükség szerint köteles”. A felek lakóhelye közötti földrajzi távolság 30 km, ezért a tartási kötelezettséget az általa állítottak és a tanúk vallomása szerint teljesíthette. Többször javasolta a felperesnek, hogy költözzön hozzá, lakóingatlanában a felperes megfelelő elhelyezését és tartását biztosítja.

A felperes a PK véleményt önkényesen és tévesen értelmezi. Eszerint az érvénytelen szerződés alapján az ingatlan szolgáltatására kötelezett éveken át élvezheti a tartást ellenszolgáltatás nélkül, ami a Ptk. 4. és 5. §-aival ütközik. Az 1/2005. PJE számú jogegységi határozatra hivatkozással az alperes szenvedett hátrányt, mert ő esett el az ingatlantól, ezzel szemben a felperes a szolgáltatást szerződésszerűen megkapta.

A felperes a fellebbezés kiegészítésében a tanúk vallomására egyoldalúan hivatkozik. A közvetett tanúvallomások mellett a felperes nem értékeli, hogy az öröklési szerződés kötelezettje személyében az alperes volt, aki a szerződésben vállalt kötelezettségét teljesítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletének az öröklési szerződés érvénytelenségét megállapító része a Pp. 228. § (4) bekezdés alapján - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedett, így e rendelkezést a másodfokú bíróság nem érintette. A felperes fellebbezésében marasztalása leszállítását, a másodfokú eljárásban a fellebbezés kiegészítés megnevezésű beadványában a fellebbezési kérelem megváltoztatásával elsődlegesen a marasztalása mellőzését kérte.

A másodfokú eljárásban a fellebbezési kérelem megváltoztatásának kereteit a Pp. 247. § (1) bekezdése szabályozza. A módosított fellebbezési kérelem azonban nem vonható ebbe a körbe. Az elsődleges fellebbezési kérelem a Pp. 247. § (2) bekezdésébe ütközik, a fellebbezési kérelem kiterjesztését jelenti az első fokú

ítélet nem fellebbezett, a Pp. 228. § (3) bekezdése szerint jogerős részére. A Pp. 247. § (2) bekezdésében foglalt tilalom csak a fellebbezési kérelemre terjed ki, a fellebbezés indokai a Pp. 235. § (2) bekezdésének korlátait között a másodfokú tárgyalás berekesztéséig módosíthatók, kiegészíthetők. Az ítélőtábla mindezek alapján az elsőfokú ítélet elleni fellebbezést a fellebbezési kérelem keretei között, a fellebbezés és a fellebbezés kiegészítés indokait értékelve bírálta el.

A fellebbezés az alábbiak szerint, részben alapos.

A Ptk. 655. § (1) bekezdése szerinti öröklési szerződéssel az örökhagyó arra kötelezi magát, hogy a vele szerződő felet tartás vagy életjáradék fejében örökösevé teszi. Az öröklési szerződés tartalmában tartási vagy életjáradéki, tehát visszsterhes szerződés, formáját tekintve végintézkedés. A szerződés egyetlen szükségszerű tartalma az örökhagyó oldaláról teljes vagyonára, vagy egyes vagyontárgyaira a másik fél örökössé nevezése, a szerződéses örökös oldaláról az örökhagyó tartására vagy részére életjáradék fizetésére vállalt kötelezettség. Az öröklési szerződéssel leköötött vagyontárgy tulajdonjoga csak az örökhagyó halálával száll át a szerződéses örökösre, ezért a szerződéses örököst az örökhagyó életében nyújtott szolgáltatásai ellenében csak örökségi váromány illeti meg.

A szerződéses örökös várományi jogot biztosítja a Ptk. 657. § (1) bekezdése, miszerint az örökhagyó a szerződéssel leköötött vagyonával nem rendelkezhet, és a szerződéssel érintett ingatlanra, vagy eszmei hányadra az elidegenítési és terhelési tilalmat a szerződéses örökös javára be kell jegyezni. A bírói gyakorlat szerint a Ptk. 657. §-ában foglalt örökhagyói rendelkezés fogalma a szerződéssel leköötött vagyon átruházását, biztosítékul adását és megterhelését tiltja. Nincs tehát akadálya annak, hogy az örökhagyó a szerződéssel leköötött ingatlanba harmadik személyt befogadjon. Ebből következően - a fellebbezési érveléstől eltérően - az örökhagyó kizárólagos ingatlanhasználata nem az örökhagyó szolgáltatása, hanem a leköötött vagyon felett az örökhagyót megillető rendelkezési jogon belül a használat gyakorlásának módja. Az elidegenítési és terhelési tilalom ingatlan-nyilvántartási bejegyzése sem minősül az örökhagyó szerződésben vállalt szolgáltatásának. A szerződéssel leköötött ingatlanra a tulajdonjog bejegyzése nélküli önálló bejegyzés a szerződéses örökös érdekeit védő, kötelező törvényi rendelkezésen alapul.

A felek jogviszonyában az öröklési szerződés érvénytelenségének jogkövetkezménye az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően, a Ptk. 237. § (2) bekezdése szerint a határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítás, és az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás pénzbeli megtérítésére kötelezés alkalmazásával, az elévülés korlátai között vonható le.

A felperes téves értelmezésével szemben, a PK vélemény 6. pontjában foglalt iránymutatás szerint a bíróság a hatályossá nyilvánítással a jövőre nézve rendezi a felek jogviszonyát, amennyiben rendelkezik az esetleg ellenszolgáltatás nélkül álló szolgáltatás ellenértékének elszámolásáról. A szerződő fél pénzbeli megtérítésre akkor kötelezhető, ha ennek hiányában jogalap nélkül gazdagodna, ami akkor áll fenn, ha saját szolgáltatása teljesítésére még nem került sor, miközben a másik fél szolgáltatását részben vagy egészében teljesítette. Az öröklési szerződésben az egyik fél, az örökhagyó halála esetére rendelkezik, ezért a másik fél, a szerződéses örökös az örökhagyó életében az általa teljesített szolgáltatás - a természetbeni tartás, vagy életjáradék fizetése - ellenszolgáltatásához az örökhagyó életében nem jut.

A perbeli szerződésben a felperes halála esetére vagyona egy részére örököseül az alperest nevezte, további szolgáltatás, kötelezettségvállalás nélkül. Az alperes pedig a szerződésben kikötött tevékenységek elvégzésével a felperes

természetbeni tartását vállalta, aminek részbeni teljesítését a felperes elismerte. A szerződés érvénytelensége folytán ezért a felperes köteles az ellenszolgáltatása nélkül maradt tényleges alperesi szolgáltatás pénzbeli megtérítésére. Ennek hiányában jogalap nélkül gazdagodna az alperes által nyújtott tartás értékével. A fellebbezési érveléssel szemben a szerződés visszterhes jellege fogalmilag kizárja az életfenntartásra felhasznált juttatás visszakövetelését tiltó Ptk. 362. §-ának alkalmazását.

A felperes tévesen értelmezi a PK vélemény 8. pontjában kifejtett, a Kúria Polgári Kollégiumának álláspontját is. Ennek helyes értelmezése az, hogy érvényes szerződéses jogcím hiányában, az értékegyensúly fenntartása érdekében a bíróságnak a jogalap nélküli gazdagodás elvét kell érvényesítenie az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének pénzbeli megtérítésekor. A jogviszony rendezése során arra kell törekednie, hogy egyik fél se kerüljön a másikkal szemben aránytalanul kedvezőbb, illetve méltánytalanul súlyosabb vagyoni helyzetbe, azaz meg kell akadályozni bármelyik fél jogalap nélküli gazdagodását.

A felperes elévülési kifogása is alaptalan. Kétségtelen, hogy az érvénytelenségnek a Ptk. 237. §-a szerinti jogkövetkezményei csak az elévülési időn belül vonhatók le. Az adott esetben az elévülés kérdése azonban fel sem merülhet, mert az alperes által teljesített szolgáltatás pénzbeli egyenértékének elszámolása iránti igényt a szerződés érvénytelensége váltja ki.

A fellebbezés alappal kifogásolta az alperes által teljesített tartás értékét. Az öröklési szerződésben az alperes a felperes tartására vállalt kötelezettséget, a napi étkezés biztosítását, a heti takarítás, mosás, vasalás, a ház körüli, valamint a kerti munkák elvégzését, szükség szerint a felperes gyógyíttatását, ápolását. A szerződésben a felek a tartás ellenértékét havi 10.000 forintban határozták meg.

Az elsőfokú bíróság az alperes házastársa és gyermeke tanúvallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes tartási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, holott ezt maga az alperes sem állította. Előadása szerint a szerződéskötést követő két év alatt hetente kétszer, majd a harmadik évtől kezdődően 2-3 hetente látogatta a felperest, ilyenkor meleg, és fagyasztott élelmet, valamint sajtot, esetenként fagyasztott húst vitt neki (13. sorszámú jegyzőkönyv). A háztartási munkák közül a mosást, vasalást nem ő végezte, a takarításért fizetett, és a kertben szükség szerint dolgozott. A felperes tagadásával szemben, a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperes nem bizonyította a takarítás ellenértékének kiegyenlítését, a ház körüli, és a kerti munkák ellátását és azt sem, hogy a felperes látogatásakor vitt meleg és fagyasztott élelmiszert meghaladóan a felperes napi ételmezését biztosította. Ugyanakkor az érdektelen szomszéd tanúk vallomása alátámasztotta a felperes előadását, miszerint az alperes a háztartási és a kerti munkákban nem vett részt, azt a felperes, majd egészségi állapotának megromlásától harmadik személyek a felperes által kiegyenlített ellenszolgáltatás fejében végezték.

A tartás teljesítésénél nem értékelhető a szerződő felek lakóhelye közötti jelentős távolság, és az a körülmény, hogy a felperes nem volt hajlandó arra, hogy a napi ellátása biztosítása érdekében az alpereshez költözzön. A szerződéskötéskor mindkét fél előtt ismert volt, hogy egymástól 30 km távolságra laknak. Az alperes ennek ellenére a felperes otthonában vállalta a szerződés szerint a tartást, de a felperesnek is számolnia kellett azzal, hogy mindennapi otthoni ellátását az alperes biztosítani nem tudja. Az pedig nem várható el az idős felperestől, hogy megszokott életkörülményein változtatva, otthonát feladva az alpereshez költözzön.

Az ítélőtábla a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a felek előadása, a perben feltárt bizonyítékok és a fenti körülmények egybevetésével és mérlegelésével az alperes által teljesített tartási szolgáltatás pénzbeli egyenértékét havi 3.000 forintban, 101 hónapra számítva összesen 303.000 forintban határozta meg.

A már kifejtettekből következően a felperes részéről szolgáltatás nem történt, az alperes szolgáltatásával a szerződés érvénytelensége folytán jogalap nélkül gazdagodott, és a Ptk. 363. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 195. § (3) bekezdése szerint mint jogalap nélküli birtokos köteles az elsőfokú bíróság helyes döntésének megfelelően, a középátlagos időponttól számított egyenértéki kamat megfizetésére.

Az ítélőtábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a nagyobb arányban pervesztes alperest 7.697.000 forint különbözeti perérték után kötelezte elsőfokú perköltség a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja, a 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított 381.000 forint áfával növelt ügyvédi munkadíj (300.000 forint munkadíj és 81.000 forint áfa) megfizetésére.

Az Itv. 39. § (1) bekezdés szerinti 8.000.000 forint illeték alap után az Itv. 42. § (1) bekezdés alapján megállapított 480.000 forint elsőfokú eljárási illetékből a felperes fizetési kötelezettségét 19.200 forintra leszállította, a 96%-ban pervesztes alperesét pedig 460.800 forintra felemelte.

A Fővárosi Ítélőtábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezésének értéke 950.000 forint, így az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési illeték 76.000 forint.

A felperes 647.000 forint erejéig, 68%-ban pernyertes lett. Az ítélőtábla a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése, az IM rendelet 3. § (5) bekezdése, a 4/A. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a nagyobb arányban pervesztes alperest kötelezte - a kifejtett ügyvédi munkával arányosan megállapított - a 13.500 forint áfával emelt 50.000 forint ügyvédi munkadíj, összesen 63.500 forint másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett 76.000 forint fellebbezési illeték viseléséről pedig a pernyertesség-pervesztesség arányában határozott.

Budapest, 2014. január 7.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Háló Sándorné
tisztviselő